

Eenmaal gedoopt

Bediening van de Heilige Doop in een rivier. Misschien denk je dan aan gewoonten van christenen in Afrika of Oekraïne. Maar het kan tegenwoordig zomaar gebeuren in de Gouwe, de IJssel of een recreatieplas bij jou in de buurt. Jongeren die het meemaken, zeggen dat ze die ervaring zo fijn vinden. Met aan jou de vraag: waarom blijf jij eigenlijk bij de kinderdoop?

De betekenis van de doop

De Heilige Doop is een teken en zegel van Gods verbond. In dit verbond gaat het ten diepste over de beloften die God en Christus hebben gedaan. God beloofde Christus dat Hij de uitverkorenen mag zalig maken als Hij hun schuld betaalt. Christus heeft beloofd dat Hij dat zal doen. Hij heeft op aarde Zijn Borgwerk volbracht. En door de Heilige Geest schenkt Hij aan verloren zondaren de vrede met God. In de Heilige Doop maakt God duidelijk hoe Hij dat doet. God de Vader betreft de zondaar in dit ver-

bond. God de Zoon wast de zonde van die mens. De Heilige Geest schenkt zo iemand een nieuw leven en leidt hem daarin. Dit alles wordt tot uitdrukking gebracht als de Naam van de drie-enige God bij de doop wordt genoemd. In de Heilige Doop verzekert God ook dat Hij deze beloften zal nakomen en vervullen.

Waarom kinderdoop?

Alle genadegaven die tot de zaligheid behoren, liggen in dit verbond besloten. De Heere werkt deze genade krachtdadig - ook in kinderen.

En deze boodschap moet worden gebracht - ook aan kinderen. De Heere Jezus heeft dit duidelijk gemaakt toen Hij kinderen omhelsd, de handen opgelegd en gezegend heeft (Mark. 10: 16). Zo heeft God in het Oude Testament het verbond verzegeld in de besnijdenis (Gen. 17: 7). Woorden van gelijke strekking vinden we in het Nieuwe Testament bij de Heilige Doop (Hand. 2: 39).

Verwarring rond de Heilige Doop ontstaat vaak, als de doop los gemaakt wordt van het verbond, of men deze relatie niet goed ziet. Vaak wordt gezegd dat de Heere nergens opdracht heeft gegeven om kinderen te dopen. Dat is ook niet nodig. Want het is een basisgegeven in de Schrift dat het verbond ook betrekking heeft op de kinde-

teken en zegel van Gods verbond ontvangen (Mark. 16: 16; Hand. 8: 36-38).

Er zijn mensen die stellen dat geloofsbelijdenis altijd aan de doop vooraf moet gaan, ook voor mensen die uit christelijke ouders geboren zijn. We noemen dit baptisme. Onder hen zijn christenen die in hun geloofsopvatting gereformeerd zijn en voor wie we respect hebben. Bij iemand als John Bunyan zien we dat zijn baptistische opvatting geen principiële problemen oplevert in zijn theologie.

Helaas is dat gevaar er wel bij degenen die nu in onze omgeving de geloofsdoop voorstaan. Zij stellen vaak dat de mens eerst zijn leven aan God moet geven en Jezus aan-nemen, en dat men dan gedoopt kan worden. Deze gedachte is prin-

Het is een basisgegeven in de Schrift dat het verbond ook betrekking heeft op de kinderen

ren. Daarom is er alle reden om ervan uit te gaan dat bij de doop van de huisgezinnen ook kinderen zijn gedoopt (Hand. 16: 15 en 33, 1 Kor. 1: 16).

Geloofsdoop

In de Bijbel zien we steeds dat mensen gedoopt werden nadat ze belijdenis van hun geloof hadden gedaan. Dat moest ook wel, want daarvoor hadden ze een heidense geloofsovertuiging. Uit de belijdenis bleek dan dat deze mensen van harte de gemeente van God waren toegedaan. Dan konden ook zij het

principieel in strijd met Gods Woord. De doop wordt dan van zijn krachtige en rijke (Bijbelse!) betekenis beroofd. Stel je toch eens voor dat de Heere met Zijn verbond zou moeten wachten tot de mens het aanvaardt. Dan kan niemand zalig worden (Rom. 3: 9 e.v.). De Heere is altijd de Eerste, en daarom kan het alleen (Ez. 36: 22, 25-27; Joh. 6: 37,44). In de doop bevestigt de Heere niet het geloof van de mens. Maar in de doop bevestigt de Heere Zijn verbond. En wij hebben nodig op dat fundament door een waar geloof te worden vastgemaakt.

Doopervaring

Moet de doop niet eigenlijk plaatsvinden door onderdompeling? Dat lezen we inderdaad van de kamerling. Maar van de drieduizend pinksterlingen lezen we dat niet. Het gaat om het principe van de wassing met water. De hoeveelheid water doet er niet toe (Ez. 1: 36: 25; Hebr. 12: 24).

Maar hoe zit het dan met de beleving van de doop? We lezen in de Bijbel niet dat de Heilige Doop werd herhaald. Dat past ook niet bij het karakter (Kol. 2: 11,12). Het is immers het sacrament van de inlijving tot het verbond. En die vindt maar eenmaal plaats. Wie zich opnieuw laat dopen, ontkent daarmee de doop die eerder werd bediend (NGB 34). Dan vind je jouw beleving belangrijker dan de inzet van God. Het gaat ook niet om de beleving van de dóóp. De doop heeft een rijke betekenis; die moet beleefd worden (Rom. 6: 3 e.v.; Tit. 3: 5 en 6). Wij moeten wederom geboren worden door de Heilige Geest. Wat geeft het een verdriet als je gaat ontdekken hoe vuil je hart is vanwege de zonde. Hoe wordt je hart verbroken, als de Heere Zijn trekkende liefde betoont. Al zou je honderd keer het water langs je lichaam voelen gaan, je hebt nodig dat je ziel gereinigd wordt door de toepassing van het bloed van Christus. Wat een wonder als je hier door Woord en Geest iets van mag leren verstaan.

De kinderdoop heeft een Bijbelse grondslag. De Heere bevestigt Zijn verbond van kind tot kind. Jij bent gedoopt. Ken jij uit ervaring iets van de betekenis daarvan?

■ ds. G.W.S. Mulder